

N:o 162.

Af Herr J. Fahlén m. fl.: Om förbud för landthandlande att utan vederbörandes särskilda tillstånd sälja vin i mindre quantitet än 15 kannor.

Då senaste Riksdag genomförde en ny försäljningslag för bränvin och andra spirituösa drycker, som sedermera genom Kongl. Maj:ts fastställelse blifvit till efterlefnad påbjuden; så kunde det synas som borde man dermed vara tillfreds; men då den osedlighet, som under de sista åren inom många kommuner allt mer och mer tilltagit, varit till en stor del orsakad af omåttligt förtärande af konstgjorda viner, och af de mångfaldiga försäljningsställen deraf som uppstått inom kommunerna, så fordrar behovet en skärpt försäljningslag äfven i detta afseende, som af tidsandan högt påkallas. Detta är så mycket mera att beakta, som dessa konstgjorda viner mestadels bestå af för helsan skadliga beståndsdelar och kunna njutas utaf landets så väl män, som qvinnor och barn, samt derigenom åstadkomma i många fall ett större ondt än sjelfva spritdrycken. Då synnerligast landthandlandena ganska mycket öfvat sig i konsten att dels tillblanda och med lysande etiketter stämpla sin hemgjorda vara, som oftast innehåller ända till 23 $\frac{0}{10}$ alkohol, och dels begagnar sig vid försäljning af andra varor af den livvade köplust som förtärandet af dylika viner åstakommer, så vore det önskvärdt att all försäljningsrätt af viner till afhemtning, på landet inskränktes till minst femton (15) kannor, derest ej kommunalstyrelserna och Konungens Befallningshafvande, på sätt 2 och 14 §§ uti Kongl. Maj:ts förordning af den 18 September 1874 föreskrifver, dertill meddelat rättighet.

Af hvad jag sålunda haft äran andraga, vågar jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte uti underdånig skrifvelse hos Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes bestämma, att all handel med viner under femton kannor, måtte varda på landet förbjuden; så vida icke vederbörande kommunalstyrelse sammanstämmande, eller Konungens Befallningshafvande, dertill lemnat särskildt tillstånd, på sätt 2 och 14 §§ uti Kongl. förordningen den 18 September 1874 angående försäljning af vin bestämmer, allt vid samma laga påföljd, som i sagda Kongl. förordning af den 18 September 1874 om olofflig försäljning af bränvin m. m. stadgas.

Och anhålles dessutom vördsammast, att Bevillnings-Utskottet, dit denna motion torde remitteras, måtte vidare utveckla de bestämmelser, som i frågan anses nödiga:

Stockholm den 28 Januari 1875.

J. Örtquist.
Joh. Mallmin.
C. Johanson
C. W. Berglind.

J. Fahlén.
Eric Dofsén.
J. E. Johansson.